

2. Przy wykonywaniu kontroli, o której mowa w ust. 1, organy wymienione w tym ustępie są uprawnione w szczególności do sprawdzania:

- 1) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zezwoleń na prowadzenie międzynarodowego transportu (przewozu) drogowego w przypadkach, gdy te zezwolenia są wymagane;
- 2) przestrzegania zasięgu, zakresu i innych warunków określonych w zezwoleniu na transport (przewóz);
- 3) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zaświadczeń o dopuszczeniu pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego w przypadkach, gdy zaświadczenie takie jest wymagane;
- 4) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) wymaganych polis ubezpieczenia (§ 7);
- 5) wystawiania przez osoby prowadzące transport (prze-

wóz) wymaganych dokumentów kontrolnych (§ 8 ust. 1 pkt 4);

- 6) przestrzegania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zasady, że liczba przewożonych pasażerów nie może przekroczyć liczby miejsc siedzących pojazdu.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 19. Stosownie do art. 40 ustawy traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielas*

254

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KULTURY I SZTUKI ORAZ PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU BUDOWNICTWA, URBANISTYKI I ARCHITEKTURY

z dnia 9 września 1963 r.

w sprawie zatwierdzania pod względem artystycznym niektórych projektów budowlanych.

Na podstawie art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Artykuły powołane w rozporządzeniu bez bliższego określenia oznaczają artykuły ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 7, poz. 46).

2. Użyte w rozporządzeniu skrótowe określenie „projekt” oznacza przewidziany art. 29 projekt budowlany (projekt wstępny i projekt podstawowy).

3. Przepisy rozporządzenia stosuje się odpowiednio do urządzeń wpływających na wygląd obiektów budowlanych.

4. Na równi z projektami podlegają zatwierdzeniu pod względem artystycznym w trybie niniejszego rozporządzenia dokumenty wymagane do uzyskania pozwolenia na budowę przez przepisy § 10 ust. 1 i 2 oraz § 11 ust. 1 rozporządzenia Przewodniczącego Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 27 lipca 1961 r. w sprawie państwowego nadzoru budowlanego nad budową, rozbiórką i utrzymaniem obiektów budowlanych budownictwa powszechnego (Dz. U. z 1961 r. Nr 38, poz. 197 i z 1963 r. Nr 38, poz. 218).

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do:

- 1) obiektów budowlanych i urządzeń wpływających na wygląd obiektów budowlanych umieszczonych wewnątrz budynków służących celom kultu religijnego,
- 2) obiektów budowlanych umieszczonych na cmentarzach jako nagrobki,
- 3) pomników i tablic pamiątkowych, zakwalifikowanych w wyniku konkursu do wzniesienia lub umieszczenia na obiektach budowlanych.

§ 3. 1. Zatwierdzeniu pod względem artystycznym, o którym mowa w art. 33 ust. 1, podlegają projekty umieszczonych w miejscach publicznych:

- 1) mauzoleów, pomników i tablic pamiątkowych,
- 2) rzeźb, w szczególności: posągów, figur itp. dzieł plastycznych, wolno stojących i stanowiących elementy dekoracyjne małej architektury (ogrodowej, terenów użytku

publicznego itp.) oraz wkomponowanych na stałe w architekturę zewnętrzną lub wewnątrz obiektu budowlanego,

- 3) elementów z zakresu plastyki, w szczególności: płasko-rzeźb, malowideł ściennych lub sufitowych, mozaiki, sgrafitto itp. dzieł plastycznych, wkomponowanych na stałe w architekturę zewnętrzną lub wewnątrz obiektu budowlanego,
- 4) wolno stojących obiektów kultu religijnego, stawianych na gruncie, lecz nie będących budynkami, jak kapliczek, figur, krzyży itp.

2. Za miejsca publiczne w rozumieniu rozporządzenia uważa się:

- 1) place i ulice,
- 2) stałe szlaki turystyczne pomiędzy liniami rozgraniczającymi te szlaki od innych nieruchomości,
- 3) obszary kolejowe,
- 4) drogi publiczne w obrębie pasa drogowego,
- 5) drogi wodne z brzegami oraz dostępne dla ogółu tereny portów i przystani,
- 6) tereny lotnisk cywilnych,
- 7) tereny zieleni użytku publicznego, jak parki, skwery itp. urządzenia oraz cmentarze i inne obiekty związane z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego,
- 8) wnętrza obiektów budowlanych użytku publicznego oraz przynależne do tych obiektów ogrody i dziedzińce — dostępne dla ogółu.

3. W razie gdy przepisy o zasadach sporządzania projektów budowlanych wymagają dla danego obiektu budowlanego sporządzenia projektu wstępnego i projektu podstawowego, zatwierdzeniu pod względem artystycznym podlega każdy z nich.

§ 4. 1. Projekty wymienione w § 3 ust. 1, z wyjątkiem projektów wstępnych budowlanych, powinny być przedstawiane do zatwierdzenia pod względem artystycznym przed wystąpieniem o wydanie pozwolenia na budowę o którym mowa w art. 36.

2. Projekty wstępne budowlane obiektów wymienionych w § 3 ust. 1 powinny być przedstawiane do zatwierdzenia pod względem artystycznym równocześnie lub po zatwierdzeniu projektu wstępnego przez właściwe organy państwowego nadzoru budowlanego.

3. Przedstawianie projektów do zatwierdzenia pod względem artystycznym należy do obowiązków inwestora.

§ 5. 1. Projekty zatwierdza pod względem artystycznym właściwy do spraw kultury organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) po zaopiniowaniu przez:

- 1) komisję artystyczną do spraw plastyki i sztuki ludowej działającą przy tym organie,
- 2) Prezydium Rady Ochrony Pomników Walki i Męczeństwa — w przypadku, gdy dany projekt związany jest z upamiętnieniem walki i męczeństwa narodu polskiego.

2. Organ przewidziany w ust. 1 może przed wydaniem decyzji zażądać uzupełnienia projektów niezbędnymi rysunkami oraz fotografiami z modelu projektowanego obiektu (dzieła plastycznego) albo odpowiednimi fotografiami otoczenia lub obiektu, na którym ma być umieszczony dany element plastyczny, jeżeli przedstawiony projekt niedostatecznie wyjaśnia pomysł i szczegóły wykonania danego obiektu lub urządzenia.

§ 6. 1. Komisja artystyczna do spraw plastyki i sztuki ludowej rozpatruje projekty w zespole opiniującym w składzie co najmniej trzech osób.

2. W skład zespołu opiniującego komisji, o której mowa w ust. 1, wchodzić powinni z urzędu: przedstawiciel organu państwowego nadzoru budowlanego właściwego dla budownictwa powszechnego oraz wojewódzki konserwator zabytków (konserwator zabytków miasta wyłączonego z województwa).

§ 7. W sprawach dotyczących wnoszenia lub umieszczenia obiektów i urządzeń określonych w § 3 ust. 1 w zabytkowych układach urbanistycznych i zespołach budowlanych, wpisanych do rejestru zabytków, bądź też w przypadkach, gdy wzniesienie lub umieszczenie obiektów i urządzeń określonych w § 3 ust. 1 może przyczynić się do zeszpecenia zabytku nieruchomego lub widoku na ten zabytek — decyzja organu, o którym mowa w § 5 ust. 1, zatwierdzająca projekt wymaga uprzedniego uzgodnienia z właściwym wojewódzkim konserwatorem zabytków (konserwatorem zabytków miasta wyłączonego z województwa).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie jednego miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Kultury i Sztuki: *T. Galiński*

Przewodniczący Komitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury: w z. *Z. Skibniewski*

255

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie sztucznych środków słodzących.

Na podstawie art. 8 lit. a) i b) przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 9 sierpnia 1948 r. w sprawie sztucznych środków słodzących (Dz. U. z 1948 r. Nr 41, poz. 299, z 1955 r. Nr 1, poz. 7 i z 1960 r. Nr 6, poz. 36) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. W okresie do dnia 31 grudnia 1964 r. dopuszcza się używanie sacharyny do wyrobu napojów chłodzących gazowanych w ilości nie przekraczającej 0,02%, jak również wprowadzanie do obrotu napojów chłodzących gazowanych zawierających powyższy procent sacharyny, z tym że na etykietach należy zamieścić napis informujący: «sztucznie słodzone».”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *B. Bednarski*

256

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 października 1963 r.

zmieniające rozporządzenie o dozorze nad wyrobem i obrotem napojami chłodzącymi gazowanymi.

Na podstawie art. 8 lit. a), b), d), e) i g) przepisów z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. z 1928 r. Nr 36, poz. 343, z 1934 r. Nr 110, poz. 977, z 1939 r. Nr 54, poz. 342, z 1946 r. Nr 5, poz. 44 i z 1949 r. Nr 42, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia z dnia 11 lipca 1947 r. o dozorze nad wyrobem i obrotem napojami chłodzącymi gazowanymi (Dz. U. z 1947 r. Nr 52, poz. 283, z 1950 r. Nr 33, poz. 303, z 1951 r. Nr 64, poz. 443, z 1954 r.

Nr 33, poz. 139, z 1958 r. Nr 56, poz. 275 i z 1960 r. Nr 4, poz. 29) § 15 otrzymuje brzmienie:

„§ 15. Na okres do dnia 31 grudnia 1964 r. zawieszają się moc przepisu § 11 nakazującego używanie tylko czystego białego cukru (sacharozy) do słodzenia napojów chłodzących”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: w z. *B. Bednarski*